

..โอวาทธรรมหลวงปู่เปลี่ยน ปัญญาปทีโป เช้าวันเสาร์ที่ 30 มกราคม 2559..

..ขอเจริญพรศรัทธาทุกท่าน ที่มีความตั้งใจชวนหาความสุขความเจริญ มีความตั้งใจฝึกฝนอบรมจิตใจให้มีที่พึ่ง ใจที่มีที่พึ่งก็มีคุณงามความดี เจ้าของก็ได้ทำความดีด้วยกาย ด้วยวาจา ด้วยใจที่ดี ทางวาจาที่ได้ชักชวนกันมา ให้คนมีความเลื่อมใสมีศรัทธาความเชื่อมั่นในคุณงามความดี ด้านจิตใจก็พิจารณาว่าคนเราเมื่ออยู่ด้วยกันในโลกนี้จะอยู่แบบไหน จะพัฒนาตนเองอย่างไรที่จะให้อยู่ได้สบาย นั่นเป็นข้อสำคัญที่จะได้พากันศึกษา พระพุทธศาสนานั้นสอนให้เราอยู่ด้วยกันด้วยความสงบไม่มีความวุ่นวาย สอนให้ทำคุณงามความดี ตามความสามารถของพวกเราที่จะสามารถกระทำได้ ในทางด้านร่างกายก็ดี ทางด้านพุดจาปราศรัยมีความสามารถรู้และเข้าใจอย่างใดได้บ้าง ที่จะพุดจาปราศรัยอยู่ด้วยกันเป็นหมู่เป็นฝูง ทำให้เราอยู่ด้วยความสมานสามัคคีปรองดองกันอย่างไร ไม่กระทบกระทั่งกันและกัน นั่นก็เป็นข้อสำคัญอีกข้อหนึ่ง ทางด้านจิตใจนั้น ที่เราอยู่ด้วยกันไปมาหาสู่ด้วยกัน ไม่ได้อยู่คนเดียวในโลก อยู่เป็นหมู่เป็นฝูง เราปฏิบัติกันอย่างไร ฝึกจิตใจอย่างไรให้มีเมตตาต่อกันและกัน ไม่ให้เรารังเกียจซึ่งกันและกัน ซึ่งก็ทำได้ยากแต่ก็สามารถจะพัฒนาพิจารณาทำได้ อย่างพวกเราที่เข้าวัดฟังธรรมจำศีล รักษาศีลเจริญภาวนาก็ดี ก็สามรถทำเป็นกลุ่มเป็นฝูงได้ ทั้งผู้ที่มีมากมีน้อย มีสติปัญญามีคุณงามความดีอะไรก็แบ่งกันซึ่งกันและกัน พระพุทธองค์ได้ทรงสอนเอาไว้ การพุดจาปราศรัยซึ่งกันและกันนั้น ควรจะพุดจาปราศรัยกันในเรื่องหลักของการทำคุณงามความดี ตามหลักคำสอนของพระพุทธองค์ ไม่ให้พุดกันที่ไม่ดีไม่งาม ไม่หึงดเสีย การที่พวกเราอยู่ด้วยกัน ให้มีขันติความอดทน ส่วนการนินทาภาเลนนั้นเป็นเรื่องธรรมดา คนไม่ถูกนินทาไม่มีในโลก ให้เราคิดว่า..เอ..เราจะทำดีเท่าไรก็ตามก็ยังมีคนนินทาอยู่เป็นธรรมดา เราก็เตรียมตัวของเอาไว้เพื่อจะให้มีขันติความอดทน ไม่โกรธไม่เกลียดเกลียดแค้น...

...เราจะเห็นอยู่เสมอว่าคนที่พุดไม่ดีไม่งาม พุดแก่ผู้เฒ่าผู้แก่ แก่พ่อแก่แม่ แก่ลูกแก่หลาน ราวีกัน คำที่ไม่ดีไม่งามเอาออกมาใช้ในชุมชน ทำให้คนอื่นกระทบกระทั่งกัน ไม่ค่อยสบายใจมีความทุกข์ใจ ถ้าเรามีขันติความอดทนแล้วก็เป็นเรื่องของเขา เราไม่ได้เฝ้าปากของเขาเอาไว้ เขาอยากนินทาเราก็นินทาได้ เราต้องมีความอดกลั้น ความอดทนอดกลั้นเป็นตบะของนักพรตนักปฏิบัติอบรมตนเอง เป็นธรรมดาของนักปราชญ์ที่จะฉลาดแล้ว ก็สามารถระงับดับความวุ่นวายที่เกิดจากการนินทาได้ ให้เราเมตตาให้เขาที่พุดจาไม่ดี นำสงสารเขา เพราะเขาไม่รู้จักว่าคำสอนขององค์พระศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้า นั้น สอนให้เราพุดจาปราศรัยกันอย่างไร ตั้งอยู่ในหลักศีลธรรมอย่างใด มีประโยชน์ทั้งชาตินี้หรือไม่ว่า พระองค์สอนให้ใช้ปากพุดตามกาลเวลา พุดจาปราศรัยในชุมชนใดก็ถูกกาลเทศะ ไม่ขัดข้องกัน แซ่มชื่นเบิกบานอยู่อย่างมีความสุข แม้จะอยู่บ้านอยู่ช่อง อยู่วัดอยู่วาไปประเทศไหนก็ตาม การพุดจาเป็นสัมมาวาจาเป็นประโยชน์ทั้งนั้น พิจารณาดูให้เป็นครูอาจารย์ ใช้วาจาสอนคนทั้งในและต่างประเทศ ที่เรามาว่าพุดกันเรื่องศีลธรรมการทำความคิด ก็ทำให้คนอื่นเขารู้ว่า..เอ..สถานที่อย่างนี้มีแต่พุดจาคุณงามความดี ชักจูงไปในทางดีทั้งนั้น มีสาระประโยชน์ ก็ทำให้เราภูมิใจในการพุดจาปราศรัยของตน ว่ามีคุณค่ามีสาระ..

...เหตุฉะนั้นจึงขออำนวยการพรให้ศรัทธาญาติโยมทั้งหลายที่มาทำทานการกุศล ได้ยินได้ฟังแล้วควรกำหนดจดจำ แล้วน้อมนำโอปนยโก น้อมธรรมเข้ามาสู่ตนให้เจริญรุ่งเรืองขึ้นไป เมื่อมีความเจริญรุ่งเรืองมี

บุญมีกุศลแล้ว ก็ให้แผ่เมตตาไปยังสัตว์โลกทั้งหลาย ที่ตกทุกข์ได้ยาก มีความวุ่นวายรบกวนรำพันเบียดเบียนกัน ก็ขอให้เขาหยุดเสีย เมื่อเราแผ่เมตตาก็จะทำให้ปลื้มใจสุขใจว่าเป็นผู้ที่มีเมตตา เมื่อเขาได้รับทราบและอนุโมทนา ก็จะเกิดความสบายใจมีความสุข ก็จะเลิกจากความชั่วทั้งหลาย ก็ขอให้ทุกท่านเมื่อเวลารับพรจากพระเจ้าพระสงฆ์ อย่าลืมแผ่เมตตาทุกๆครั้งให้สัตว์โลกทั้งหลายที่ตกทุกข์ได้ยากนั้นด้วย...